

[Finansministeren.]

arbejdelse og vil i den nærmeste Tid blive tilstillet Finansudvalget. Redegørelsen vil blive tilstillet skriftligt, og jeg vil gaa ud fra, at den derefter vil blive samtlige Rigsdagens Medlemmer og derigennem ogsaa Befolkningen bekendt. Jeg haaber, det ærede Medlem vil være tilfreds med denne Udtalelse.

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Efter at den højtærede Finansminister nu har lovet at opfylde mit Ønske, er jeg selvfølgelig for mit Vedkommende tilfreds.

Hermed sluttede Forespørgselen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1940 til 31. Marts 1941.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Under Hensyn til den fremrykkede Tid vil jeg anse det for ønskeligt, om vi kunde fremme Forhandlingerne saaledes, at de nu indtegnede Talere kunde faa Ordet i Mødet i Eftermiddag eller eventuelt i et Aftenmøde. Jeg beder de forskellige Talere om hver for sig at medvirke til, at vi kan komme igennem Talerlisten i en rimelig Tid.

Martin Nielsen: „Arbejderbladet“ har i denne Debat været ude for stærke, om ikke særlig saglige Angreb. Jeg kunde for saa vidt nøjes med at henholde mig til den Erklæring, mit Partis Ordfører afgav fra denne Talerstol, hvori han sagde, at der hidtil fra Udenrigsministeriets Side intet havde været at indvende mod den Holdning, som „Arbejderbladet“ havde indtaget over for Ministeriets Ønsker og Henstillinger. Naar jeg imidlertid ikke mener at kunne nøjes med at afgive en saadan Erklæring, en Erklæring, hvis Rigtighed den højtærede Udenrigsminister ikke vil bestride, skyldes det, at den Debat, som det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har lagt op til, har til Hensigt at stemple „Arbejderbladet“ paa en saadan Maade, at det kan danne Grundlag for de Forbudsbestræbelser, som det ærede Medlem og hans p. t. Formand, det ærede Medlem Hr. Henning Hasle, har gjort sig til Talsmand for. Hensigten med Debatten om „Arbejderbladet“ er tydelig nok, alt for tydelig; men ved paa den Maade at

kaste sig over „Arbejderbladet“ med den bestemte Hensigt at gøre det misliebigt tvinger man mig som dets ansvarlige Redaktør til at tage Spørgsmaalet om Pressens Stilling op til Debat og bl. a. belyse, hvordan de ærede Medlemmer Hr. Carsten Raft og Hr. Henning Hasle og ærede Medlemmer i den socialdemokratiske Gruppe for at dække sig selv finder det politisk formaalstjenligt at raabe „Stop Tyven“ efter mig og det Blad, jeg redigerer. Jeg ved udmærket godt, at naar jeg har talt her, vil det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og andre raabe Angiver efter mig, for Sagen er jo den, at man fra den Side hidtil i stort og smaat har regnet med vor Loyalitet samtidig med, at man har benyttet sig deraf til at sige og skrive, hvad man nu mente var passende i ens eget politiske Kram.

Grundloven bestemmer, at Censur og lignende Foranstaltninger aldrig mere skal kunne genindføres. Ikke des mindre er Kendsgerningen den, som det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har fremdraget i dette høje Ting, at i hvert Fald lignende Foranstaltninger er gennemført. Mit Parti, „Arbejderbladet“s Redaktion og jeg selv har hidtil ment, at som Situationen har formet sig for vort Land, kunde der være Mening i Instruktionerne fra Udenrigsministeriet til den danske Presse, Mening i den Forstand, at vi var og er klar over, at i en Situation som den nuværende maa der fra Pressens Side vises Forsigtighed og Maadehold. Dette har vi stadig væk erklæret os villige til. Det, vi derimod protesterer imod og vil vedblive at protestere imod, er, at vor Neutralitet og Forstaaelse anvendes til indenrigspolitiske Angreb paa os, saaledes som Tilfældet har været fra den socialdemokratiske Presses og Taleres Side, og dernæst, at Udenrigsministeriets Instruktioner og Henstillinger fortolkes og efterleves anderledes i den øvrige Presse end i „Arbejderbladet“. Dette har været Tilfældet og er Tilfældet. Jeg ønsker ikke her at gaa alt for stærkt i Detaljer, ikke for de to ærede konservative Medlemmers Skyld, men af andre og langt mere nærliggende Grunde. Men jeg ønsker dog over for de to ærede konservative Medlemmer at sige: Hvordan staar det egentlig til med jeres egen Presse, har den opfyldt de Krav, der fra Udenrigsministeriets Side er stillet til den samlede Presse, altsaa ogsaa til den konservative Presse? Den højtærede Udenrigsminister kan sikkert tale med om de Ting. Jeg synes i alt Fald, det er et stift Stykke, naar det ærede Medlem Hr. Carsten Raft kaster sig over „Arbejderbladet“ og angriber det for Uneutralitet, og det ærede Med-